

1 Jakie rodzaje terminów wyróżnia się w postępowaniu cywilnym?

Kodeks postępowania cywilnego (Code judiciaire/Gerechtelijk Wetboek) określa rozmaite terminy.

Dzieli się one na dwie kategorie: na okresy oczekiwania i terminy zawite.

Okresy oczekiwania (*délais d'attente*) to terminy, które muszą upłynąć. Czynność prawną można podjąć dopiero po upływie takiego okresu oczekiwania.

Przykładem okresu oczekiwania jest termin na stawienie się przed sądem.

Przykładem okresu oczekiwania jest **termin na stawienie się przed sądem (*délai de citation*)**. Termin na stawienie się przed sądem rozpoczyna bieg w dniu doręczenia wezwania do stawiennictwa przed sądem, a kończy bieg w dniu przeprowadzenia posiedzenia wstępnego. Termin ten wynosi osiem dni w przypadku wezwania do stawiennictwa przed sądem w zwykłym postępowaniu cywilnym oraz dwa dni w postępowaniu w sprawie środków tymczasowych.

Terminy zawite (*délais de forclusion*) oznaczają terminy, w przypadku których określona czynność prawna musi zostać dokonana najpóźniej ostatniego dnia takiego terminu, *dies ad quem*; w przeciwnym razie strona traci prawo do dokonania tej czynności prawnej.

Jeżeli termin nie zostanie dotrzymany, prawo do podjęcia określonej czynności prawnej wygasa. Przykładowe terminy zawite dla poszczególnych środków zaskarżenia:

termin jednego miesiąca na wniesienie apelacji (art. 1051 kodeksu postępowania cywilnego) od wyroku wydanego w przypadku przeprowadzenia rozprawy, liczony od dnia doręczenia wyroku;

termin jednego miesiąca na wniesienie sprzeciwu (art. 1048 kodeksu postępowania cywilnego) od wyroku wydanego zaocznie, liczony od dnia doręczenia wyroku;

termin trzech miesięcy na wniesienie skargi kasacyjnej (art. 1073 kodeksu postępowania cywilnego);

termin trzech miesięcy na wniesienie środka zaskarżenia przez osobę trzecią wobec wykonania wyroku naruszającego jej interesy (*tierce opposition*) (art. 1129 kodeksu postępowania cywilnego);

termin 30 dni na wniesienie skargi na czynności sędziego (*prise à partie*) (art. 1142 kodeksu postępowania cywilnego);

termin sześciu miesięcy na wniesienie wniosku o wznowienie postępowania (*requête civile*) (art. 1136 kodeksu postępowania cywilnego).

Termin na stawienie się przed sądem jest okresem oczekiwania.

Zgodnie z art. 707 kodeksu postępowania cywilnego ogólnie obowiązujący termin na stawienie się przed sądem w postępowaniu zwykłym wynosi osiem dni w przypadku pozwanych mających miejsce pobytu lub zamieszkania w Belgii.

To samo ma zastosowanie w następujących przypadkach:

1. doręczenia wezwania do stawiennictwa przed sądem pod wskazany adres w Belgii;
2. gdy nie jest znane ani w Belgii, ani za granicą miejsce pobytu lub zamieszkania strony, której wezwanie do stawienia się przed sądem ma być doręczone;
3. gdy wezwanie do stawiennictwa przed sądem skierowane do strony mającej miejsce zamieszkania za granicą zostanie doręczone jej osobiście w Belgii.

Termin na stawienie się przed sądem w postępowaniu w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych jest skrócony do dwóch dni (

art. 1035 kodeksu postępowania cywilnego). Termin na stawienie się przed sądem ds. dokonania zajęcia (*juge des saisies*) również wynosi dwa dni, jeżeli sąd przeprowadza to postępowanie w taki sposób jak postępowanie w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.

Jeżeli pozwany nie posiada miejsca zamieszkania, pobytu ani adresu do doręczeń w Belgii, powszechnie obowiązujące terminy (*délais de base*) wynoszące osiem i dwa dni ulegają przedłużeniu zgodnie z art. 55 kodeksu postępowania cywilnego.

Przedłużony termin (tj. osiem lub dwa dni + ...) wynosi:

1. piętnaście dni, w przypadku gdy strona zamieszkuje w sąsiednim państwie lub w Zjednoczonym Królestwie;
2. trzydzieści dni, w przypadku gdy strona zamieszkuje w innym państwie europejskim;
3. osiemdziesiąt dni, w przypadku gdy strona zamieszkuje w innym państwie znajdującym się poza Europą.

Możliwość przedłużenia terminu musi być jednak przewidziana w obowiązujących przepisach. Tego rodzaju możliwość przewidziano w przypadku terminu na stawienie się przed sądem w postępowaniu zwykłym (art. 709 kodeksu postępowania cywilnego) oraz terminu na stawienie się przed sądem w postępowaniu w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych (art. 1035 kodeksu postępowania cywilnego).

W niektórych przypadkach może zachodzić konieczność, aby strona jak najszybciej stawiła się na wezwanie sądu. W takich sytuacjach adwokat lub komornik sądowy może zwrócić się do sądu o skrócenie terminów (art. 708 kodeksu postępowania cywilnego w przypadku postępowania zwykłego, art. 1036 kodeksu postępowania cywilnego w przypadku postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych).

W takim przypadku oprócz doręczenia wezwania do stawiennictwa przed sądem komornik sądowy doręczy pozwanemu również odpis wydanego przez sąd postanowienia w celu zawiadomienia go o wydaniu pozwolenia na skrócenie terminu na stawienie się przed sądem.

Jedną z najbardziej istotnych kwestii związanych z terminami jest **sposób ich obliczania**. Stosowane procedury określono w

art. 48–57 kodeksu postępowania cywilnego (tj. w części pierwszej rozdział VIII kodeksu postępowania cywilnego) (zob. poniżej).

Przepisy te dotyczą kwestii ogólnych (art. 48 i 49), terminów zawitych (art. 50 akapit pierwszy), sposobu obliczania terminów (art. 52, art. 53 akapit pierwszy, art. 53bis, art. 54 i art. 57), przypadków wystąpienia siły wyższej, przedłużenia terminów (art. 50 akapit drugi, art. 51, art. 53 akapit drugi, art. 55) oraz przypadku zawieszenia postępowania z uwagi na śmierć jednej ze stron (art. 56).

2 Wykaz różnych dni uznawanych za dni wolne od pracy na podstawie rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r.

1 stycznia (Nowy Rok)

Niedziela Wielkanocna i Poniedziałek Wielkanocny (święta ruchome)

1 maja (Święto Pracy)

Wniebowstąpienie (szósty czwartek po Niedzieli Wielkanocnej)

Zielone Świątki i Poniedziałek Zielonoświątkowy (siódma niedziela i siódmy poniedziałek po Niedzieli Wielkanocnej)

Święto państwowe: 21 lipca

15 sierpnia (Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny)

1 listopada (Wszystkich Świętych)

11 listopada (Dzień Zawieszenia Broni kończącego I wojnę światową w 1918 r.)

25 grudnia (Boże Narodzenie)

Wykaz ten **nie jest** uwzględniony w kodeksie postępowania cywilnego.

3 Jakie ogólne zasady regulują terminy w postępowaniu cywilnym?

Zob. pytanie 1 (powyżej).

4 W którym momencie rozpoczyna się bieg terminu, jeżeli dana czynność ma zostać wykonana w danym okresie?

Zgodnie z ogólną zasadą *dies a quo* (= daty dokonania czynności / wystąpienia zdarzenia, które inicjuje bieg terminu) NIE wlicza się do długości okresu, natomiast *dies ad quem* (= ostatni dzień terminu) JEST wliczany do tego okresu (*dies a quo non computatur in termino*).

Art. 52 kodeksu postępowania cywilnego stanowi: „Bieg terminu liczy się od północy do północy. Bieg terminu rozpoczyna się od dnia następującego po dniu dokonania czynności lub wystąpienia zdarzenia, które inicjuje bieg terminu, wliczając wszystkie dni, w tym soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy”. W związku z powyższym termin nie rozpoczyna biegu w dniu doręczenia wezwania do stawienia się przed sądem lub wyroku (*dies a quo*), ale w dniu następującym po tym dniu (konkretniej rzecz ujmując, o północy tego dnia).

Przykładowo jeżeli wezwanie do stawienia się przed sądem doręczono w poniedziałek 4 maja (*dies a quo*), wówczas

bieg terminu na stawienie się przed sądem rozpocznie się we wtorek 5 maja. Innymi słowy za pierwszy dzień terminu ośmiodniowego uznaje się wtorek 5 maja.

Jeżeli 4 maja przypadnie w piątek, wówczas termin na stawienie się przed sądem rozpoczyna bieg w sobotę 5 maja. Pierwszy dzień terminu na stawienie się przed sądem może przypadać w sobotę, niedzielę lub w dzień ustawowo wolny od pracy.

5 Czy na rozpoczęcie biegu terminu może wpłynąć lub go zmienić sposób przekazywania lub doręczenia dokumentów (doręczenie osobiste przez posłańca lub drogą pocztową)?

A) Doręczenie przez komornika sądowego

Zgodnie z art. 57 kodeksu postępowania cywilnego termin na wniesienie sprzeciwu, apelacji i skargi kasacyjnej rozpoczyna bieg, o ile odpowiednie przepisy nie stanowią inaczej, w dniu doręczenia stronie orzeczenia osobiście, w dniu doręczenia stronie orzeczenia w miejscu jej zamieszkania lub, w razie jeżeli zachodzi taka konieczność, w dniu doręczenia stronie odpisu takiego orzeczenia lub jego złożenia u strony, jak określono w art. 38 i 40.

W przypadku osób, które nie mają miejsca pobytu, zamieszkania ani adresu do doręczeń w Belgii i którym nie doręczono pisma do rąk własnych, termin rozpoczyna bieg w dniu wysłania odpisu pisma lub, jeżeli zachodzi taka konieczność, w dniu przekazania odpisu pisma prokuratorowi.

Jeżeli pismo zostało doręczone osobom nieposiadającym zdolności do czynności prawnych, bieg terminu rozpocznie się dopiero w momencie doręczenia pisma ich przedstawicielowi ustawowemu.

B) Doręczenie drogą pocztową

Zgodnie z art. 53bis kodeksu postępowania cywilnego, o ile odpowiednie przepisy nie stanowią inaczej, terminy, których bieg rozpoczyna się od dnia doręczenia stronie pisma drogą pocztową, oblicza się w następujący sposób:

jeżeli pismo zostało przesłane listem poleconym nadanym przez sekretariat sądu pokoju (*par pli judiciaire*) lub listem poleconym za potwierdzeniem odbioru – od dnia doręczenia listu w miejscu pobytu strony oraz, w razie konieczności, pod aktualny adres zamieszkania danej strony lub wskazany przez nią adres do doręczeń;

jeżeli pismo zostało przesłane listem poleconym lub listem zwykłym – od trzeciego dnia roboczego następującego po dniu nadania listu na poczcie, chyba że adresat jest w stanie udowodnić, że list nie został doręczony;

jeżeli powiadomienie zostało doręczone za potwierdzeniem odbioru, od następnego dnia po wysłaniu listu.

6 Jeżeli dojdzie do zdarzenia, które rozpocznie bieg terminu, czy do terminu wlicza się dzień, w którym doszło do zdarzenia?

Zgodnie z ogólną zasadą *dies a quo* (= daty dokonania czynności / wystąpienia zdarzenia, które inicjuje bieg terminu) NIE wlicza się do długości okresu, natomiast *dies ad quem* (= ostatni dzień terminu lub dzień, w którym termin upływa) JEST wliczany do tego okresu.

DIES A QUO

Art. 52 kodeksu postępowania cywilnego stanowi: „Bieg terminu liczy się od północy do północy. Bieg terminu rozpoczyna się od dnia następującego po dniu dokonania czynności lub wystąpienia zdarzenia, które inicjuje bieg terminu, wliczając wszystkie dni, w tym soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy”.

W związku z powyższym termin nie rozpoczyna biegu w dniu doręczenia wezwania do stawienia się przed sądem lub wyroku (*dies a quo*), ale w dniu następującym po tym dniu (konkretniej rzecz ujmując, o północy).

Przykładowo jeżeli wezwanie do stawienia się przed sądem doręczono w poniedziałek 4 maja (*dies a quo*), wówczas

bieg terminu na stawienie się przed sądem rozpocznie się we wtorek 5 maja. Innymi słowy, za pierwszy dzień terminu ośmiodniowego uznaje się wtorek 5 maja.

Jeżeli 4 maja przypadnie w piątek, wówczas termin na stawienie się przed sądem rozpoczyna bieg w sobotę 5 maja. Pierwszy dzień terminu na stawienie się przed sądem może przypadać w sobotę, niedzielę lub w dzień ustawowo wolny od pracy.

DIES AD QUEM

Art. 53 kodeksu postępowania cywilnego stanowi: „Dzień, w którym termin upływa, wlicza się do okresu objętego terminem. Jeżeli jednak taki dzień przypadnie w sobotę, niedzielę lub w dzień ustawowo wolny od pracy, dzień, w którym termin upływa, zostaje przeniesiony na kolejny dzień roboczy”.

Dies ad quem oznacza dzień, w którym wyznaczony termin upływa. Dzień ten wlicza się do terminu, dlatego też stanowi on ostatni dzień tego terminu.

Jeżeli jednak *dies ad quem* przypadnie w sobotę, niedzielę lub w dzień ustawowo wolny od pracy, dzień, w którym termin upływa, zostaje przeniesiony na kolejny dzień roboczy.

7 Jeżeli termin jest oznaczony w dniach, czy liczba dni obejmuje dni kalendarzowe czy dni robocze?

Zgodnie z art. 52 kodeksu postępowania cywilnego bieg terminu liczy się od północy do północy. Bieg terminu rozpoczyna się od dnia następującego po dniu dokonania czynności lub wystąpienia zdarzenia, które inicjuje bieg terminu, wliczając wszystkie dni, w tym soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy.

Pismo może jednak zostać zarejestrowane w sekretariacie sądu wyłącznie w dniach i godzinach otwarcia sekretariatu, chyba że zostaje złożone drogą elektroniczną.

W tym przypadku chodzi o dni kalendarzowe.

8 Kiedy taki termin jest wyrażony w tygodniach, miesiącach lub latach?

Zgodnie z art. 54 kodeksu postępowania cywilnego termin wyznaczony w miesiącach lub latach rozpoczyna bieg w określonym dniu danego miesiąca i kończy bieg w tym samym dniu określonego miesiąca.

Przepisy tego artykułu mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do terminów oznaczonych w miesiącach lub latach (np. termin na wniesienie sprzeciwu lub apelacji wynoszący jeden miesiąc). W tym przypadku – zgodnie z wykładnią przepisów tego artykułu w związku z art. 53 kodeksu postępowania cywilnego – oznacza to, że termin jednego miesiąca nie musi oznaczać zawsze 30 lub 31 dni, ale może obejmować również dłuższy lub krótszy okres.

Dzień miesiąca (tzw. *quantième*) oznacza pierwszy dzień terminu, tj. dzień przypadający po dniu doręczenia pisma.

9 Kiedy upływa termin, jeżeli jest wyrażony w tygodniach, miesiącach lub latach?

Zgodnie z art. 53 zdanie pierwsze kodeksu postępowania cywilnego dzień, w którym termin upływa (tj. *dies ad quem*), jest wliczany do okresu objętego terminem.

10 Czy w przypadku, gdy termin upływa w sobotę, niedzielę, oficjalny dzień świąteczny lub dzień wolny od pracy, termin taki zostaje przedłużony do kolejnego dnia roboczego następującego po takim dniu?

Art. 53 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że jeżeli taki dzień przypada w sobotę, niedzielę lub w dzień ustawowo wolny od pracy, w którym termin upływa, zostanie przeniesiony na kolejny dzień roboczy.

11 Czy w określonych okolicznościach można przedłużyć termin? Jakie warunki należy spełnić, aby skorzystać z takiego przedłużenia terminu?

a) Terminy, których przekroczenie nie skutkuje wygaśnięciem uprawnień (*déchéance*)

Zgodnie z art. 49 kodeksu postępowania cywilnego terminy zostały określone w przepisach, a sędzia jest uprawniony do ich wyznaczania wyłącznie wówczas, gdy w prawie przewidziano taką możliwość.

Zgodnie z art. 51 kodeksu postępowania cywilnego sędzia może skrócić lub przedłużyć terminy, których przekroczenie nie skutkuje wygaśnięciem uprawnień. O ile obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, okres, o który przedłuża się termin, nie może być dłuższy od pierwotnego terminu, przy czym po jednokrotnym przedłużeniu terminu nie dopuszcza się możliwości jego ponownego przedłużenia, chyba że wystąpią istotne okoliczności uzasadniające takie przedłużenie. Postanowienie w sprawie przedłużenia terminu musi zawierać uzasadnienie.

b) Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu ani adresu do doręczeń w Belgii

Zgodnie z art. 55 kodeksu postępowania cywilnego w przypadku gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami należy przedłużyć terminy wyznaczone dla strony, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu ani adresu do doręczeń w Belgii, terminy takie przedłuża się o:

piętnaście dni w przypadku, gdy dana strona zamieszkuje w państwie sąsiednim lub w Zjednoczonym Królestwie;

trzydzieści dni w przypadku, gdy dana strona zamieszkuje w innym państwie europejskim;

osiemdziesiąt dni w przypadku, gdy dana strona zamieszkuje w innym państwie znajdującym się poza Europą.

c) Okres wakacji sądowych

Zgodnie z art. 50 akapit drugi kodeksu postępowania cywilnego termin na wniesienie apelacji lub sprzeciwu wyznaczony zgodnie z art. 1048, art. 1051 i art. 1253^{quater} lit. c) i d), który rozpoczyna i kończy bieg w okresie wakacji sądowych, zostaje przedłużony do piętnastego dnia nowego roku sądowego. Coroczne wakacje sądowe trwają od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia włącznie.

Jeżeli termin na wniesienie apelacji lub sprzeciwu rozpoczyna i kończy bieg w okresie wakacji sądowych, *dies ad quem* tego terminu zostaje przedłużone do dnia 15 września.

Przykład nr 1: wyrok zostaje doręczony w dniu 30 czerwca (*dies a quo*). Pierwszy dzień biegu terminu przypada w dniu 1 lipca, a *dies ad quem* przypada w dniu 31 lipca.

Przykład nr 2: wyrok zostaje doręczony w dniu 31 lipca (*dies a quo*). Pierwszy dzień biegu terminu przypada w dniu 1 sierpnia, a *dies ad quem* przypada w dniu 31 sierpnia.

W obydwu powyższych przykładach zarówno pierwszy dzień terminu, jak i *dies ad quem* przypada w trakcie wakacji sądowych, dlatego też termin zostaje przedłużony do dnia 15 września, który jest ostatnim dniem, w którym można wnieść apelację lub sprzeciw.

Przykład nr 3: wyrok zostaje doręczony w dniu 29 czerwca. Pierwszy dzień biegu terminu przypada w dniu 30 czerwca. *Dies ad quem* przypada w dniu 29 lipca.

Przykład nr 4: wyrok zostaje doręczony w dniu 1 sierpnia. Pierwszy dzień biegu terminu przypada w dniu 2 sierpnia. *Dies ad quem* przypada w dniu 1 września.

W obydwu powyższych przykładach pierwszy dzień terminu albo *dies ad quem* przypada poza okresem wakacji sądowych, dlatego też termin nie ulega przedłużeniu do dnia 15 września.

Należy mieć na uwadze, że przepisy art. 50 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego (przedłużenie terminu z powodu wakacji sądowych) mogą być stosowane w związku z art. 53 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego (przeniesienie dnia, w którym termin upływa, na kolejny dzień roboczy, jeżeli dzień ten przypada w sobotę, niedzielę lub dzień ustawowo wolny od pracy), jeżeli ostatni dzień wakacji sądowych, tj. 31 sierpnia, przypadnie w sobotę lub w niedzielę, a ostatni dzień terminu (*dies ad quem*) przypadnie w dniu 31 sierpnia.

W takim przypadku przepisy art. 50 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego mają pierwszeństwo przed przepisami art. 53 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego.

Rozważmy następującą hipotetyczną sytuację:

pismo zostaje doręczone w dniu 31 lipca. Termin na wniesienie sprzeciwu lub apelacji rozpoczyna bieg w dniu 1 sierpnia i kończy bieg w dniu 31 sierpnia. 31 sierpnia przypada w sobotę lub w niedzielę.

Zgodnie z art. 50 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego, kiedy pierwszy i ostatni dzień terminu przypadają w wakacje sądowe, termin zostaje przedłużony do dnia 15 września.

Przepisy art. 53 zdanie drugie będą miały zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy dzień 15 września przypadnie w sobotę lub w niedzielę – w takiej sytuacji dzień, w którym termin upływa, zostanie przesunięty na poniedziałek.

d) Śmierć strony uprawnionej do wniesienia sprzeciwu lub apelacji

Zgodnie z art. 56 kodeksu postępowania cywilnego śmierć strony wstrzymuje bieg terminu, który przysługiwał stronie, na wniesienie sprzeciwu, apelacji lub skargi kasacyjnej. Wznowienie biegu terminu rozpoczyna się dopiero po ponownym doręczeniu wyroku w miejscu zamieszkania zmarłej strony.

Jeżeli wyrok został doręczony przed upływem terminu przeznaczanego na sporządzenie i skonsultowanie spisu inwentarza, nowy termin rozpocznie bieg dopiero po upływie tych terminów. Wyrok może zostać doręczony zbiorczo wszystkim spadkobiercom, bez konieczności podawania ich imion i nazwisk ani statusu.

Każda zainteresowana strona może zostać zwolniona ze skutków wygaśnięcia uprawnień wynikających z niedotrzymania terminu rozpoczynającego bieg w dniu następującym po dniu doręczenia wyroku, jeżeli istnieją przesłanki pozwalające przypuszczać, że strona taka nie zdawała sobie sprawy z faktu doręczenia wyroku.

12 Jakie terminy obowiązują w przypadku odwołań?

Zgodnie z art. 1050 kodeksu postępowania cywilnego we wszystkich rodzajach postępowań apelację (*appel*) co do zasady można wnieść zaraz po wydaniu wyroku, nawet w przypadku wyroku zaocznego. Apelację od wyroku dotyczącego własności lub, o ile sąd nie postanowi inaczej, wyroku wstępnego (*décision avant dire droit*) można wnieść wyłącznie wraz z apelacją od wyroku kończącego postępowanie w sprawie.

Zgodnie z art. 1051 kodeksu postępowania cywilnego termin na wniesienie apelacji wynosi jeden miesiąc i jest liczony od dnia doręczenia wyroku lub powiadomienia o wydaniu wyroku zgodnie z art. 792 akapity drugi i trzeci; niemniej zgodnie z art. 1054 kodeksu postępowania cywilnego strona, która nie

wniosła apelacji w postępowaniu odwoławczym (*intimé*) może w dowolnym momencie również wnieść swoistą apelację (*appel incident*) na niekorzyść wszystkich stron biorących udział w postępowaniu sądowym, nawet jeżeli nie zgłosiła zastrzeżeń do wyroku lub wyraziła na niego zgodę przed jego doręczeniem.

13 Czy sądy mogą zmieniać terminy, w szczególności termin stawiennictwa lub oznaczać szczególną datę stawiennictwa?

Zgodnie z art. 51 kodeksu postępowania cywilnego sędzia może skrócić lub przedłużyć terminy, których przekroczenie nie skutkuje wygaśnięciem uprawnienia. O ile obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej, okres, o który przedłuża się termin, nie może być dłuższy od pierwotnego terminu, przy czym po jednokrotnym przedłużeniu terminu nie dopuszcza się możliwości jego ponownego przedłużenia, chyba że wystąpią istotne okoliczności uzasadniające takie przedłużenie. Postanowienie w sprawie przedłużenia terminu musi zawierać uzasadnienie.

14 Jeżeli zawiadomienie o czynności dotyczącej strony zamieszkałej w miejscu, w którym mogłaby ona skorzystać z przedłużenia terminu, następuje w miejscu, w którym osoby tam zamieszkujące nie mogą skorzystać z przedłużenia, to czy osoba taka traci przywilej wspomnianego przedłużenia?

Art. 55 kodeksu postępowania cywilnego wprowadzono specjalnie z myślą o takim przypadku. Jeżeli strona spełnia warunki określone w art. 55 kodeksu postępowania cywilnego, może skorzystać z przewidzianych w nim rozwiązań.

15 Jakie konsekwencje ponosi się w przypadku niedochowania terminu?

Zgodnie z art. 50 zdanie pierwsze kodeksu postępowania cywilnego terminy, których niedotrzymanie skutkuje wygaśnięciem uprawnienia, nie mogą zostać skrócone ani przedłużone nawet za zgodą stron, chyba że zostało to wyraźnie przewidziane w obowiązujących przepisach.

Innymi słowy, dana czynność prawna musi zostać dokonana w wyznaczonym terminie – w przeciwnym wypadku jest niedopuszczalna.

16 Jeżeli termin upłynął, jakie środki przysługują osobom, które go nie dochowały, np. stronom niestawiającym się w sądzie?

Niedotrzymanie terminu zawitego ma charakter ostateczny, co oznacza, że strona nie może skutecznie wnieść o przywrócenie terminu, chyba że doszło do naruszenia obowiązujących przepisów.

Ostatnia aktualizacja: 24/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.